

Mál nr. 211/2019**M og
V vegna slysatryggingar launþega hjá A****Deilt um bótaskyldu úr slysatryggingar launþega vegna meiðsla sem M varð fyrir.****Gögn.**

Málskot, móttakið 21.06.2019 ásamt fylgiskjölum 1-19.

Bréf V, dags. 23.07.2019 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Samkvæmt lýsingu M á atvikum varð hann fyrir meiðslum við störf sín hjá A hinn 10. ágúst 2017. Atvik hafi verið þau að M hafi, ásamt fleirum, verið að taka færiband út lausfrysti er hann rann til á blautu gólfinu og fékk högg á hægri hné. M tilkynnti V um atvikið hinn 5. apríl 2018 en félagið hafnaði bótaskyldu úr slysatryggingu launþega hjá A með tölvupósti hinn 22. júní 2018 á grundvelli þess að ekki hefði verið staðfest að einkenni M mætti rekja til slyss í starfi hans hjá A. Í kjölfarið aflaði M frekari gagna, m.a. yfirlýsingar vitnis og staðfestingar forsvarsmanns A, sem þá hafði verið tekið til gjaldþrotaskipta, á atvikalýsingu eins og hún kom fram í tilkynningu til Sjúkratrygginga dags. 11. október 2018. V hafi þó enn hafnað því að bótaskylda væri til staðar. M er ósattur við þá afstöðu V enda telur hann atvik fullsönnuð. Þannig komi lýsing á þeim fram í tilkynningu sem send var Sjúkratryggingum, en þar hafi atvik verið staðfest með undirskrift framkvæmdastjóra A. Jafnframt liggja fyrir yfirlýsing samstarfsmanns M, sem hafi verið vitni að atvikinu. Þá staðfesti fyrirbyggjandi lækisfræðileg gögn bæði atvikið sem slíkt og einkenni M í kjölfarið. Jafnframt bendir M á að V hafi hafnað frekari gagnaöflun í málinu og stríði sú afstaða gegn 10. gr. skilmála umræddrar vátryggingar, en gera megi ráð fyrir að frekari gögn um komur M til lækis og heilsufar hans eftir atvikið hefðu þjónað þeim tilgangi að varpa frekara ljósi á atvik málsins.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V þeirri afstöðu sinni að M hafi ekki sýnt fram á að einkenni hans yrðu rakin til vinnuslyss. Hann hafi fyrst leitað lækis þremur vikum eftir meint tjónsatvik, eða hinn 31. ágúst 2017. Í athugasemdum lækis vegna þeirrar komu sé hvorki minnst á slys eða áverka, og við seinni komu M á heilsugæsluna sé hann áfram greindur með bólgu framan á hné, en ekkert komi fram um slys eða áverka. Hinn 17. október hafi M enn leitað lækis og þá fyrst komi fram í sjúkragögnum að hann hafi fengið hnykk á hnéð einhverjum vikum fyrr. Þá hafi verið framkvæmd myndgreining á hné M hinn 12. mars 2018. Niðurstöður hennar séu að M sé með trosnun á liðþófa og bólgur í liðnum. Af framangreindu sé ljóst að M hafi ekki sýnt fram á að hann hafi orðið fyrir slysi í ágúst 2017, enda megi frekar rekja einkenni hans til slits, fremur en áverka. Þá mótmælir V því að yfirlýsingar fyrirverandi framkvæmdastjóra A og samstarfsmanns M hafi sönnunargildi í málinu, enda sé þeirra aflað löngu eftir meint atvik og eftir að V hafi hafnað bótaskyldu. Er kröfu M því hafnað.

Álit.

Af áverkavottorði frá heilsugæslu, sem gefið er út hinn 27. nóvember 2018 og er meðal gagna málsins, má ráða að M hafi greinst með slitið krossband og gengist undir aðgerð vegna þess hinn 18. september 2018. Í því vottorði kemur einnig fram að M hafi slasast við að taka band úr lausfrysti hinn 29. ágúst 2017. Einnig kemur fram að sá læknir sem undir vottorðið ritar hafi fyrst hitt M af þessu tilefni hinn 27. febrúar 2017, svo dagsetningar virðast eitthvað á reiki miðað við það sem segir í málskoti. Þá segir í upphaflegri tilkynningu til V vegna atviksins að M hafi fyrst leitað lækis vegna áverkanna hinn 15. ágúst 2017. Engin gögn liggja fyrir nefndinni um þá komu M til lækis og má raunar ráða af fyrirbyggjandi gögnum að hann hafi fyrst leitað lækis vegna áverkans hinn 31. ágúst 2017. Á samskiptaseðli vegna þeirrar komu kemur þó ekkert fram um að M hafi orðið fyrir slysi, heldur segir þar að M hafi unnið undir bíl í tvo daga og sé með verk í hægri hné. Hinn 4. september 2017 virðist M aftur hafa leitað á heilsugæsluna og var þá tappað vökva af hnénu, en ekkert kemur fram um að hann hafi orðið fyrir slysi né að krossband sé slitið eða að grunur sé um slíkan áverka. Það er fyrst við komu hans á heilsugæslu hinn 17. október 2017 sem þess er getið að M hafi fengið hnykk á hægri hné. Við áframhaldandi komur M á heilsugæsluna virðist áfram byggt á því að um bólgu í hné sé að

ræða og meðferð í samræmi við það. Beiðni um myndgreiningu virðist svo hafa verið send hinn 27. febrúar 2018 og þar kemur fram að M hafi fengið slæman slink á hægra hné í lok sumars. Myndrannsókn leiddi í ljós áverka á krossbandi og í kjölfarið virðist M hafa verið vísað til sérfræðings og gengist undir aðgerð á hné. Ekki verður séð að vottorð frá umræddum sérfræðingi liggi fyrir nefndinni.

Með hliðsjón framansögðu svo og því að ekkert liggur fyrir um að M hafi tilkynnt vinnuveitanda strax um atvikið og óvinnufærni í kjölfar þess og yfirlýsinga vitnis og forsvarsmanns A virðist fyrst aflað meira en ári síðar, svo og því að ekkert liggur fyrir um sennilega orsök áverka á krossbandi, eða fyrra heilsufar M, verður að telja að M hafi ekki sýnt nægilega fram á að hann hafi orðið fyrir slysi við störf sín hjá A, og að heilsutjón hans megi rekja til þess atviks. Þá verður ekki fallist á það með M að 10. gr. skilmála slysatryggingar launþega nr. 382 feli það í sér að V beri fortakslaus skylda til að hafa forgöngu um öflun læknisvottorða, óháð mati félagsins á nauðsyn slíkrar gagnaöflunar. Verður því að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysatryggingu launþega A hjá V.

Reykjavík, 20. ágúst 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.